

Cabdet o el segrest d'un poble

Josep Sánchez i Amorós*

Viure a Cabdet és fer-ho “en esquizoide”, tal és la situació-conflicte en què ens trobem en aquesta vila amb sentiments valencians amagats i perniciosament alienats, trepitjats, falsejats per un ajuntament venut als interessos d'una fantasma: Castella-la Manxa.

Tampoc no ens és possible de parlar bé d'allò que ara diuen “Comunitat”, que poc té de Valenciana.

Se'm va donar el cas fa un temps d'haver d'escriure al Presidente Zaplana –i què sabrà aquest què és València!–, per causa de la presó de Villena, aviat inaugurable amb mascletades i amb la presència segura del Presidente Zaplana. Aquest personatge respongué al meu escrit dirigint la seva lletra a ¡“Caudete de las Fuentes”! Jo li exposava que la dita presó s'estava projectant en uns terrenys –els dels Alforins– sobre els quals Cabdet tenia uns drets de possessió. Villena els havia ocupats quedant-se amb la jurisdicció i la propietat, i la possessió compartida per ambdós pobles. El recurs judicial presentat per Cabdet no s'havia mai sentenciat perquè tot s'aturà amb la desfeta d'Almansa, quan Cabdet, per un càstig severíssim que encara hi és no va poder fer el retorn a València per intervenció de Villena. Cabdet, valenciana incorregible, hauria comptat amb l'ajut de tot València per a espolsar el recurs i a Villena no li interessava que el plet fos remogut. Quedà per tant Cabdet a Castella, regne de Múrcia, Villena controlant l'afer amb regnes curtes per a la rebel Cabdet. Resumint: el Presidente Zaplana acabava dient que es prenien molt d'interès en tot allò que els exposava respecte de “Caudete de las Fuentes” i m'en quedaven molt agraïts.

Al moment actual, per a fer emergir els sentiments valencians de la més gran part dels cabdetans, cal començar donant-los una lliçó poc menys que magistral i és el cas que hi són, però els polítics de l'Ajuntament i de Castella s'han dedicat amb tant de zel a socavar l'esperit valencià de Cabdet, que n'ha sortit una multitud

de tipus com l'Orgon, del Tartuf de Molière. __ Però el caliu valencià hi roman. Em contava un senyor que va anar fa uns dies a Iecla i que un mestre d'escola li preguntà si encara a Cabdet continuava el conte de València, que tot era inventat. El senyor de Cabdet li contestà amb sorna:

“¿Vosté sap com diem en Cabdet als qui diuen ximpleries?”

El ieclà: “No”.

El cabdetà: “¡Els diem ximplers!”

El ieclà quedà mut... i se n'anà ...I se n'anà, també el cabdetà.

L'últim mal previst per l'Ajuntament de Cabdet a les ordres de Castella-la Manxa és destruir la serra d'Oliva amb eòliques monstruoses. De la gran carena d'aquesta muntanya ens veiem amb Banyeres, la Mariola, l'Aitana, Biar. Serà una catàstrofe. La venjança de Castella sobreploma sense respir.

